

ΕΤΟΣ 55ον

20 Μαΐου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (2816)

«ΘΕΙΣ ΤΑ ΓΟΝΑΤΑ ... ΠΡΟΣΗΥΞΑΤΟ»

Μιά θαυμάσια εικόνα μᾶς παρουσιάζει τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα. Στά παράλια τῆς Μ. Ἀσίας στή Μίλητο ὁ ἀπ. Παῦλος μετά ἀπό νουθεσίες του στούς πρεσβυτέρους τῆς γειτονικῆς Ἐφέσου, τοὺς ὁποίους εἶχε προσκαλέσει ἐκεῖ, γονυπετής προσεύχεται μαζί τους καί ζητεῖ γι' αὐτοὺς τόν φωτισμό καί τὴν ἐνίσχυση τοῦ Θεοῦ. «Θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο» (Πράξ. 20,36), γράφει πολὺ χαρακτηριστικά καί παραστατικά ὁ ἱερός συγγραφέας τῶν Πράξεων. Στὴν ὁμιλία του ἐκείνη ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν ἀπευθύνεται μέ ἱερό πόνο γιὰ τὴν Ἐκκλησία καί τοὺς ποιμένες της, ἀνοίγει τὴν καρδιά του καί ξεδιπλώνει μιὰ ἱερὴ ἀγωνία ἀφήνοντας τίς τελευταῖες του πνευματικῆς ὑποθήκες. Τὰ ρήματα πού χρησιμοποιεῖ ὁ Ἀπόστολος εἶναι πολὺ δυνατά. Τοὺς λέγει: «προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς», «γρηγορεῖτε», «δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων». Ἀλλὰ καί σ' ὀλόκληρη τὴν ὁμιλία του αὐτὴ ἀποκαλύπτονται τὰ ἱερά αἰσθήματα, ἡ ποιμαντικὴ μεθοδολογία καί ἁγία ζωὴ τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου, ὁ ὁποῖος δέν ἔπαυσε μετά δακρῦων νά νουθετεῖ τόν καθένα πιστό γιὰ τρεῖς μέρες καί νύχτες ἐργαζόμενος συγχρόνως χειρωνακτικῶς.

Ἡ εὐλαβὴς προσευχή

Ὁ ἀπ. Παῦλος γονατιστός προσεύχεται στή Μίλητο. Καί συνήθιζε νά κάμπτει τὰ γόνατα αὐτοῦ προσευχόμενος (Ἐφ. 3,14). Εἶχε ὡς πρότυπο τόν Ἴδιο τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ὁ Ὅποιος στό ὑπεῶο μετά τὴν ὁμιλία του στοὺς μαθητές Του ἀπνύθουε στὸν Οὐράνιο Πατέρα Του τὴν ἀρχιερατικὴ προσευχή. Καί ὄχι μόνο τότε. Ὁ Κύριος προσεύχεται συνεχῶς καί μᾶς διδάσκει πῶς καί ἐμεῖς νά προσευχόμαστε. Ἦ ἀλλῶστε τό «Πάτερ ἡμῶν» εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ. Καί ἡ ἁγία Του Ἐκκλησία στή συνέχεια εἶναι μιὰ κοινότητα προσευχῆς. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι, ὅπως ἔχει ὠραιότατα ληχθεῖ, «ὁ Ἰησοῦς προσευχόμενος στοὺς αἰῶνες». Μάλιστα, ἡ προσευχὴ μέ προσοχὴ τῶν λόγων, μέ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. κ' 16-18, 28-36)

Ὁ Παῦλος ἀποχαιρετᾶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλευσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἔπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθειμι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπρέτησαν αἱ χεῖρες αὐται. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεῖν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσήξατο.

τὴ συμμετοχὴ τοῦ ὄλου ἀνθρώπου, σώματος καὶ ψυχῆς, μέ ταπεινῶσι, μέ συντριβὴ καρδίας, μέ συναίσθησι τῆς ἁμαρτωλότητος, μέ πίστη βαθιά, μέ θερμὴ ψυχῆς, μά καὶ μέ ἀναμονή καὶ διάθεσι νά ἀκούσουμε τόν Θεό. Αὐτή εἶναι ἡ εὐλαβῆς καὶ εὐπρόσδεκτος στόν Οὐρανό προσευχή. Διαβάζουμε ωραιότατα στή Φιλοκαλία «Πρόσεξε τόν τρόπο τῆς προσευχῆς τῆς διάνοιας. Ὅταν ἀπαγγέλλῃς τοὺς λόγους τῆς προσευχῆς, νά μή τοὺς προφέρῃς μόνο μέ τά χεῖλη, ἀλλά νά τοὺς στοχαζῆσαι καὶ νά ἐμβαθύνῃς στό νόημά τους... Ἡ συνομιλία μέ τόν Θεό ἀφανίζει τοὺς ἐμπαθεῖς ἡγοισμούς. Ἡ ἀνάτασι τοῦ νοῦ στόν Θεό φυγαδεύει τίς ἔννοιες τοῦ κόσμου. Ἡ κατάνυξι τῆς ψυχῆς ἀπομακρύνει τή φιλία τῆς σάρκα. Καί τότε φανερώνεται ἡ προσευχή, ἀπό τήν ἀσίγητη ἀπαγγελία τοῦ θείου ὀνόματος, ὅτι εἶναι συμφωνία καὶ ἔνωσι τοῦ νοῦ, τοῦ λόγου καὶ τῆς ψυχῆς». Ἔτσι μέ τήν προσευχή ἐγκρύπτεται ἡ ἁγία ἀγαλλίασι τοῦ πνεύματός μας καὶ ἡ πνευματική εὐφροσύνη τοῦ διαλόγου μας μέ τόν Θεό.

Ἡ ἐπικαιρότητα τῆς προσευχῆς

Μαζί μέ τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο καὶ οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνες τίς ἡμέρες, ὁ Παῦλος εἶχε ἀποφασίσει νά προσπεράσωμεν τὴν Ἔφεσον διὰ νά μὴ χρονοτριβῆσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἦτο βιαστικός διὰ νά βρῖσκεται εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐάν τοῦ ἦτο δυνατόν, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀπὸ τὴν Μίλπτον ἔστειλε εἰς τὴν Ἔφεσον καὶ ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὅταν δὲ ἦλθαν πρὸς αὐτόν, τοὺς εἶπε, «Προσέχετε λοιπὸν τοὺς ἑαυτοὺς σας καὶ ὀλόκληρον τὸ ποῖμνιον, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σὰς ἐποποθέτισε ἐπισκόπους, διὰ νά ποιμαίνετε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν ἀπέκτησε μὲ τὸ δικό του αἷμα. Διότι ξέρω τοῦτο, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου θὰ μποῦν μεταξύ σας λύκοι ἄγριοι καὶ δέν θὰ φεισθοῦν τὸ ποῖμνιον, καὶ ἀπὸ σὰς τοὺς ἰδίους θὰ ἐγερθοῦν ἄνδρες οἱ ὅποιοι θὰ διαστρέψουν τὴν ἀλήθειαν διὰ νά παρασύρουν τοὺς μαθητὰς ὥστε νά ἀκολουθήσουν αὐτούς. Διὰ τοῦτο νά εἴσθε ἄγρυπνοι καὶ νά θυμᾶσθε ὅτι, ἐπὶ τριετίαν νύχτα καὶ ἡμέραν, δέν ἔπαυσα νά νουθετῶ τὸν καθένα ἀπὸ σὰς μὲ δάκρυα. Καὶ τώρα, ἀδελφοί, σὰς ἀφιερῶν εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτός του, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν δύναμιν νά αὐξήσῃ τὴν οἰκοδομὴν σας καὶ νά σὰς δώσῃ κληρονομίαν μεταξύ ὄλων τῶν ἁγιασμένων. Δέν ἐπεθύμησα κανενὸς τὸ χρῆμα ἢ τὸ χρυσάφι ἢ τὸν ρουχισμόν. Ξέρετε σεῖς οἱ ἴδιοι ὅτι τὰς ἀνάγκας τὰς δικὰς μου καὶ τῶν συντρόφων μου ἐξυπηρέτησαν τὰ χέρια μου αὐτά. Σὰς ἔδειξα, μὲ κάθε τρόπον, ὅτι εἶμαι μὲ τὸν κόπον τῆς ἐργασίας σας πρέπει νά βοηθᾶτε τοὺς ἀδυνάτους καὶ νά θυμᾶσθε τὰ λόγια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πού εἶπε αὐτός ὁ ἴδιος: “Εἶναι εὐτυχέστερον νά δίνῃ κανεὶς παρά νά παίρνη”». Καὶ ὅταν εἶπε αὐτά, ἐγονάτισε μὲ ὄλους καὶ προσευχήθηκε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοσιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἐκκλησίας –πού μάλιστα σήμερα, ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, εἶναι ἀφιερωμένη στὴ μνήμη τῶν ἁγίων 318 Πατέρων πού συνεκρότησαν τὴν Α΄ Οἰκουμένην Σύνοδο στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας– ὅλοι, τὴν προσευχὴν τὴν φυλάττου ἀδιαλείπτως καὶ πιστῶς ὡς αὐθεντικὴ ὁδὸ τῆς συναντήσεως μὲ τὸν Θεό. Ἡ προσευχὴ εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ στὸν ἡλοικό ἄνθρωπο. Εἶναι δύναμη, ἰσχυρὴ ὁρμὴ τοῦ πνεύματος, διάλογος μὲ τὸν Θεό. Γι’ αὐτὸ καὶ ἡ ἐπικαιρότητά της εἶναι δεδομένη. Καὶ ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος τοῦ 21ου αἰῶνος ἔχει ἀνάγκη τὴν προσευχὴν. Χωρὶς αὐτὸ τὸ ὀξυγόνο τῆς ψυχῆς δέν μπορεῖ νά ζήσῃ αὐτός ὁ μεταμορφωμένος ἄνθρωπος. Naί, νά εἴσαι ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς σου, ἀλλὰ καὶ προσευχόμενος ἄνθρωπος, «ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας» τοῦ Κυρίου καὶ «ἐν παντί καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ».

Ἄρχιμ. Χ. Π.

20 Μαΐου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ 318 ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ
Α΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ (325 μ.Χ.),
Θαλλελαίου μάρτυρος († 284), Λυδίας τῆς Φιλιππισίας († α΄ αἰ.).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ΄ 1-13.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Μαΐου, Ἡ΄ Ἀπό τοῦ Πάσχα (τῆς Πεντηκοστῆς).
Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ Η ΡΟΥΤΙΝΑ

Πολύ συχνά ἀναζητοῦμε τόν Χριστό στό κενά τῶν ποικίλων ἀπασχολήσε-
ών μας· νομίζουμε πῶς ἡ συνάντησή μας μαζί του προϋποθέτει μία ζωῆ ἀπαλ-
λαγμένη ἀπ’ τή ρουτίνα τῆς βιοπάλης· κι ἐπειδὴ ὁ ἐλεύθερος χρόνος μας δέν
εἶναι πολὺς, νομίζουμε πῶς κι ἡ πνευματικὴ ζωῆ εἶναι δύσκολη ἢ καί ἀδύνα-
τη. Ὅμως ὁ Χριστὸς πρωτοσυνάντησε καὶ κάλεσε κοντὰ του τοὺς μαθητές του
ὄχι τὴν ὥρα πού ἐκείνοι προσεύχονταν, ἀλλὰ τὴν ὥρα πού ἐργάζονταν, τὴν
ὥρα πού ψάρευαν στή λίμνη· τοὺς συνάντησε στήν πιά πεζὴ καὶ τετριμμένη
τους καθημερινότητα, στήν πιά ἀνιαρὴ καὶ σκληρὴ ρουτίνα.

Τόν Χριστό τόν συναντᾶμε ὄχι στόν «ἐλεύθερο» χρόνο μας, ἀλλὰ στήν πά-
λη τῆς καθημερινότητας – ἀπό κεῖ γίνεται ἡ ἀρχή. Ἀρκεῖ μόνο ἓνα πράγμα νά
ἔχουμε στήν καρδιά μας: τὴν προσμονή τῆς ἔλευσῆς Του...

**Ἀκοῦστε στόν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
«Λαογραφικὲς σελίδες», ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἐρεῦνης
τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν,
κάθε Τρίτη στίς 17.05**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κά-
θε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικὸ
Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ
ἓνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ ὄλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομικοῦ τῆς Ἀποστολικῆς
Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm